

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház) a hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

Az „ELLENZÉK” előfizetési díja:

Egész évre 16 frt v. 32 korona. Negyedévre 4 frt v. 8 korona. Félévre 8 frt v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr., vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz.: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz.: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklam sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 forint.

Nyilvántartási emelkek: garmond sora után 20 krajczár ártandó.

Az ifjuság.

Budapest, nov. 24.

Apádnak férfias kézsorítását érzed-e még? Édesanyádnak csókja ég-e még ajkadon? Beszédese szemükből tudsz-e még olvasni?

Ugy-e, te vagy az egyetlen? Vagy, ha nem is, de te vagy az első, a ki szárnyára kelt a puha fészkekből. Emlekszel az anyád kezére? Ugy-e csupa áldás? És az apádéra... ugy-e csupa igazság? És gyöngé nővéred, ha nyakadba borult... ugy-e csupa szeretet?

Most pedig végigcsatolgat ifju testeden a botítás!

Miért?

Mivel tanultál s mivel a mire tanítottak, abban hited van.

Szeresd hazádat. A közszerettség a polgár legfőbb értéke. Nemzetünk jótévi iránt hálával tartozunk. Elsőrendű kötelességünk az alkotmányhoz való hűség.

Vétettél-e ezen parancsok ellen? Nem. Mit tettél tehát? Követted hazafias lelked szent törvényeit. Haragra lobbantál azok ellen, kik a sokszázados rendet föl akarják forgatni, hogy mintaképe a magyar ifjunak ezentul ne a nemzet barátja, hőse legyen, hanem az ellensége.

Egyebet is tettél. Ifju ajkadon megzendült a Kossuth-nóta. Abban a nagy pillanatban, mikor a magyar ellenzék diadalt aratott a cs. és kir. tábornok nagy osztrák érzelmei fölött: megszólalt a karzat, mint egy menyeyi kórus s nemes lelkednek tisztá szenedéyle összelelkelt a honvéd képviselők kötelesség-érzetével.

Hát még? Éljenzed, a kiket szeretsz és nehány követ dobált azoknak kocsijára, a kiket nem szeretsz. Ez a kódobás hiba volt. Mig az alkotmány életben van, addig a kormány a Háznak felelős, nem pedig az utcának.

Három kő érte a miniszterelnök kocsiját. A fényházon sérülés esett. Ennyi a kihágás következménye. Ez éppen elég a liberális kormány szempontjából, hogy a fegyveres erőt beparancsolja az egyetemi épületekbe; hogy a rendőrség betörjön az egyetemi kör olvasó-termeibe; hogy százával hurezolja fogságba e tanult ifjakat; véresre verjék őket embertelenül; kardokkal vagdalják, revolverrel lödözzék, lovakkal eltapossák, miként ha ellenség tört volna hazánkra s azt kellene a föld színéről elpusztítani.

Jegyezd föl fiu ezt a napot emlékedbe.

Egy másik Perczel most ötven éve szintén működött. Hazája ifjuságát vezette a betört ellenségre, egyik diadalaiból a másikba, hőstettéről hőstettre, egyik kezében jó aczállal, a másikban a hazafiság nagy és örök törvénykönyvével.

Most is egy Perczel működik.

Őssze ne tévedsz e két alakot. Ez a mostani példányképül állítja föl azt az ellenséget, kivel az a másik nemes haraggal és vitéz elszántsággal állott szemben. Az emlékezet arra való, hogy azt a hőst vedd körül kegyelettel, ezt pedig ne kövesd.

Mert mi kidőlünk a nemzeti műhely közmunkájából. Valaki közületek, ha bohém hajlamai vannak, odaül az én asztalomhoz és továbbfolytatja ezt a mindennap megkezdett, de soha be nem végződő kötelességet. Egy másik a Bánffy ur helyét foglalja el; egy harmadik a Perczel ur helyét.

Átvesszitek érzéseinket, hivatásunkat, kötelességeinket, szenedéyleinket. De jól megjegyezzétek azt a becsutelen napot, midőn botításokat kellett szenvednetek a hazaszeretet oltárán.

Nem nektek gyalázat az.

Mikor földre tiport egy eszeveszett hatalom durva legénysége: ne feledjétek, hogy a por, mely arczotokat elborította, a haza földje volt. Egy csókja volt ez annak a szent hazának, mely jó és hű fiait századok óta csak szenvedéssel tudja jutalmazni. E szomorú jutalomban rejlik nagyjaink diadala.

Az a botítás, fiuk, fölvartás volt a haza becsutetes szolgálatára.

Válságos idők élünk.

Sokan el vannak telve rémülettel. Hallani vélik az alkotmány borbáinak recsegését s azt hiszik, hogy a parlamenti harcban darabokra szakad a nemzeti szabadság törvénykönyve. Minő kishittség! Századok viharja, nagyhatalmak zsoldos serei csak megvárni tudták ezt a tölgyet, de gyökérzetét és törzsét a haza talajából kitépni nem tudták. Gyáva félelemmel most veszítjük el bizalmunk?

Emlékezzetek, fiuk, hogy kik voltak a mi alkotmányunk ellenségei? Mégsem pusztult el. Sőt minden harcból új erővel támadt életre. Megedződt a viszontagságban s erejét fokozta a szenvedés. És most odanéztek! Kicsodák? Micsodák a most fellépő ellenségek? Ezekről hátráljon meg ősi intézményünk? Ettől a vicinális csapatától? Ettől a szolgasághoz szokott politikai kotyvasztóktól?

Vagy talán ez a szálnalmas kormány lenne erősebb a magyar alkotmánynál? Lomha és terméketlen szemléni életével és hazafiságban megvedlett lélekkel, ez a tekintélyt és önuralmát veszített kormány merne bünnös kezét emelni ősi szabadságunk szent paizsa ellen? Hiszen nyomorúságos tengődésében még napirendet sem tud csinálni. Hiszen képtelen a legkisebb földadatok betöltésére s nem alkalmas egyébre, mint közutalattot keltetni azon botításokkal, melyeket rátek mért.

Igenis, válság van. De ez nem az alkotmány válsága. Ez egy láz, melyet a parlamentarizmusra rakódott fekélyek okoznak. A testnek egy evolúciója, hogy kikergesse magából a párt-egyeduralom fekélyét.

Annak, a rendszernek vonaglása ez, mely végképp elposványosodott a politikai erkölcsök megromlott talajvizétől. Azért küzd az ellenzék, hogy lecsapolja azt a posványt.

Majd ha ti következtek, szeretett fiuk, hadd kapjatok küzdelemünk eredményeként termékeny talajt és megtisztított levegőt.

Bartha Miklós.

Politikai hírek.

A parlament elnapolása. A M—g. írja: A képviselőházat holnap vagy holnapután királyi leirattal elnapolják. Meddig fog tartani a parlament szüneteltetése, még nem bizonyos. Az egyik verzió szerint két hétig, a másik szerint háromig. A mi azonban utóvégre mindegy; lényeges maga az elnapolás ténye, a melyet ma az összes politikai körökben befejezett dolognak tekintenek.

Szilágyi Dezső. Mint Neptun a háborgó hullámok felett, úgy magaslik ki a képviselőház igazalomtól teljes légkörében Szilágyi Dezső, a képviselőház elnöke. A legutóbbi napok eseményei a maguk felemelő felségében tüntették föl azt a kiváló embert, a ki a szenvedelmek háborgásán is uralkodik. A mit az egész minisztertanács folytonos tanácskozás, Kardos alelnök ur ide-oda való állandó kapkodása egy egész napot át nem tudott elsimítani és a mit a parlamenti többség parancsoló magatartása csak kiélelt, azt pár perc alatt lecsillapította és a nyugodtság medrébe terelte Szilágyi Dezső mérséklete, tapintata és még érintetlen tekintélye. Ez a mozzanat mindennél frappansab- bul demonstrálta, hogy mikor a szabadelvű párt jobbjai és az ellenzék komoly elemei a mai válságból kibontakozást keresnek és a kibontakozás útjának megtörésére Szilágyi Dezsőt látják praedestiválna: akkor helyesen vélekednek. Több volna lelkiismeretlenség, ha az eseményeknek ezt az újratámasztását a hatalom gőg byzantinismusa most is ignorálná.

Felirat a királyhoz. A képviselőház tegnap ülésén írták alá az ellenzéki képviselők és pedig pártkülönbség nélkül, azt a felirati javaslatot, a mit a nemzeti párt részéről a Ház mai ülésén fognak beterjesztetni.

A visszahatás. Tegnap számunkban részletesen írtunk a közszellemnek a törvényhatóságokban forszírozott bizalmi tüntetésekben megnyilatkozott visszahatásáról. Most tegnap fejtegetéseinket egy nevezetes mozzanat erősíti meg. Szatmár vármegye törvényhatósága ugyanis nemcsak, hogy nem tette magáévra a csongrádi stupiditást, de azzal szemben kijelentette, hogy az ellenzék küzdelmét a mai viszonyok között jogosnak ismeri el. És tette ezt az olyan törvényhatóság, a mely soha sem volt eddig ellenzéki, sőt a közigazgatás reform kérdésében 1891-ben első sorban sietett a Szapáry-kormány védelmére. Vajjon el lehet-e tagadni ilyen körülmények között a mostani állásfoglalás jelentőségét?

Az ifjuság tüntetése.

Budapest, nov. 24.

Az egyetemi ifjuság haragja és a rendőrség támadó kedve ma már nem volt olyan élénk, mint az előző két napon. Talán kifáradt mind a két fél, talán a nedves levegő, a locs pocsos gyalogjáró az oka ennek. Hanem azért ma is volt tüntetés, a mely mindössze negyedórát tartott s két egyetemi hallgató letartóztatásával végződött. Ha még megemlíti, hogy a két egyetemi tanácsa ülést tartott ma délelőtt a határozatukból kifolyólag a két rektor audienciára megy délután Wlasciák Gyula kultuszminiszterhez, akkor beszámoltunk a történetekről.

A mai nap.

A rendőrség Krecsányi Kálmán VIII. kerületi kapitány vezetésével reggel tízfélf órakor vonult a Ház elé és megalakította a kordont a Sándor-utca két torkolatánál. A muzeum-körúti sarkon nem sértettek meg ma egyetlen képviselőt sem, mert Farkas János terembiztos folyton a sarkon állott.

Az egyetemi ifjuság a Muzeum-körút baloldalán, a teknika előtt sétálgatott sűrű csoportokban. Békésen viselkedett s a rendőrség nem is kötött beléje. Tíz óra után szállingózni kezdtek a képviselők és egy-egy csöndes eljén vagy abozug fogadta őket. Egyszerre tizenegyedfél órakor föltűnt Bánffy Dezső bárá fogata, a melynek bakján állt a különös ismertető jel: a megyszínű huszár.

— Abozug Bánffy!

— Osztrák zsoldos!

— Le a Hentzi-huszárokkal!

Ilyen kiáltásokban tört ki az ifjuság. Krecsányi kapitány erre rohamra vezette lovasait, a kik egy felgyelölvel az élükön belelovagoltak a gyalogjárón szorongó tömegbe. Suhogott a páncél s csattogott a kard, szikrázott a patkó a kemény aszfalton.

A tüntetők minden irányban szétfutottak s nem egy felbukott a sárban. Egy ló is elcsuszott és lovasával végighepergett a földön. Nagyobb baj nem történt. Midőssze két egyetemi hallgatót tartóztattak le a gyalogos rendőrök, a kik segítettek a lovas legényeknek.

Tizenegy órára elcsöndesedett az utca s a rend nem is bomlott fel a képviselőház üléséig. A szétzavart ifjuság vagy ötven főnyi töredékre a Muzeum-kávéházban verődött össze és farkasazemet nézett a rendőrséggel a nagy üvegablakon.

Ha itt-ott egy kis csoportosulást támadt, a rendőrség mindig szétosztotta. Az ilyen esetekben nem kellett erőszakhoz nyulni, mert az egyszerű fölszólításnak is meg volt a foghatása.

Délután kettőfél órakor megint megjelent az utca: a hozatér képviselőket pártak. Lovasrendőrök hozták-vitték a parancsot és egy őrtárat sebes vágatvai nyargalt el a Ferencz József-rakodópart felé.

Ennek az oka csakhamar nyilvánvaló lett. Ugyanis Fehérvári Géza báró egy rendelkezést tartván a tüntetésről, hogy bárkocsin ment a Rakodópart 43. sz. háza elé, a

hol aztán átszáll a maga fogatába. Így is történt, senki sem sejtette a fiakkerben a bárt, a ki ki tehát bántatlanul hagyta el a Ház környékét.

A Muzeum-kávéházban levő ifjuság megtapsolta megjelenezt az ellenzéki képviselőket, de a tetszékenyvántatás csak nagyon hal- kan szűrődött ki a vastag üvegablak. A mikor Lakatos Miklós képviselő ment arra, per- czeleg tapsoltak. Az öreg honatya kalapját lengette a tüntetők felé.

Szilágyi Dezső Dániel Ernő báró kereskedelmiügyi miniszterrel karanfogyva, gyalog távozott a Házból. A kávéházi publikum őt is megjelenezte, de az elnök nem is vette észre vagy nem akarta észrevenni az ovációt.

Két óra után elvonult az utca sarkáról a rendőri kordon és a Sándor-utcat megnyitották a szabad közlekedésnek.

A szerb utcai egyetemen csönd és nyugalom volt. Egy lovas és egy gyalogos csapat ugyan készenlétben volt a IV. kerületi kapitányság épületében és a Lovász-utcában, de nem akadt dolguk.

A meghallgatók és a bölcseszek az Egyetemi Kör-ben voltak és folytatták a panas- jegyzőkönyvek szerkesztését. Nagy várakozás- sal tekintenek a rektor délutáni audienciája elé. Azonkívül a Szilágyi Dezsőnek szánt fátylasmenetről beszélgettek. Ugyanerről folyt a szó a főkapitányságon is, a mely nagy előkészületet tesz esetleges tüntetések meg- gátolására.

Nemzeti érdekeink.

A magyar nemzet itt hazát alapított, ezer éven át azt megtartotta és megakarja ezután is tartani.

A vérel szerzett magyar haza dus, te- rebélyes fa, mely alá a magyar szívesen be- fogadta a különböző népfajokat; megajándé- kozta őket a szabadság, jogegyenlőség és test- vőrség ezer áldásával; mindezekért csak egyet kért és kér ma is: a hazafiságot.

E tekintetben, fájdalom, sok szomorú tapasztalatot szereztünk azok részéről, kik eddigi aknamunkájukat ma már nyitl rágál- mazással, államveszélyes tanok kihívó terjess- tésével cserélték fel.

Mig egyfőől a létünkért vívott százados küzdelmek miatt nem igen értünk rá, hogy nemzeti életünk hathatós működését társad-almi uton fejlesszük, másfelől sajnosan be- kell ismernünk, hogy a nemzetiségek tulka- pásaival szemben több erélyt alkalmazhattunk volna s így az ország egyes helyein a ma- gyarság pusztulása nem állott volna elő...

Itt az ideje, hogy saját fajunk, nemzetünk érdekében minden le- hetőt megtegyünk. Ez oly kötelesség, melyről állami létünk meggyilkolása nélkül le nem mondhatunk.

Hogy messze ne menjünk, nézzünk csak Horvátországba. Ott mindenütt és mindenben legfőbb követelményül állítják fel a „nem- zeti jelleget”. Az utca, a közhelyek, templomok, hivatalok, iskolák stb. élete hor- vát. Az iskolás gyermekek, az egyetemi ifju- ság vörös sapkán ott diszeleg a felirat: — „Bog i Horvati!” (Isten és a horvátok!) — A legutolsó falusi iskolában is a tanítás előtti és utáni szokások imákat rendesen a horvát himnusz, vagy „Zaivila Hrvatska” (Éljen Horvátország) hazafias dal elénekletével fejezik be. Nálunk bezzeg még a polgári iskolák növendékei is alig ismerik a magyar Hymnuszt.

Társas összejöveteleknél ugynevezett „Stolna Zavnanateli” (asztal-parancs- nok) választanak, kinek első kötelessége a házra áldomást mondani. A poharakon, em- léktárgyakon, levelepapíron, — névjegyeken ott diszeleg a horvát szín és a „Bogi Horvati”.

Igy tesszék ők. Így fejlesztik a köz- let minden nyilvánulása közt a nemzeti ön- tudatot, érzelmet, lelkesedést.

Valljuk be színtén, hogy nálunk egy-egy nagyobb tüntetés vagy emléktünet behatása alatt kitörő lelkesedésünk lassankint eltűnik a köznap élet csendesebb viszonyai között. Minthacsak egyedül az ünnepnapok foglalták volna le ideig-óráig érzelmeink megnyilat- kozását.

Ideje már, hogy ébredjünk: Még a leg- csekélyebbnek látszó dolgokban is ne tud- junk, ne lássunk, ne halljunk egyebet, mint ezt a szót: magyar. Jelszavunk: másét nem

bántani, a magunkét nem hagyni... A csö- mörlésig, hajszolt idegen dolgok helyett, jöjjön a miénk! Kártya helyett gazdasági könyv, szeretők helyett feleség...

Hogy a nemzeti jelleg az élet minden viszonyai közé beillesztjük, társulunk kell. E tekintetben legtöbbet az E. M. K. E. te- hetne, ha a politikálással meg nem bémítják akcióképességét. Mint Bartha Miklós írja, öszegyűjtötte vagyonát, de nincs a küzde- lemhez se eszméje, se energiája...

Minden reménységem a most szervezkedő Nemzeti szövetségben van, — melyet dr. Barthos Andor, dr. Herczeg Mihály többek élén, oly lelkesedéssel vezetnek dia- dalról diadalra.

Árpád hazát szerzett, IV. Béla újra alapította, a közművelődési egyletek hivatása pedig az, hogy megmentsék a hazát, mely- nek a nemzetiségek általi veszélyeztetését a világtörténelemben páratlanul álló könyörrel néztük.

Ez az ország a magyaré, ennek az or- szágnak magyarnak kell lenni!

Fülei Sz. Lajos.

Mitől lesz a szocializmus?

Ezelőtt egy évvel a görögyalvi ev. ref. egyházközség papot választott. Állását az új pap azonban nem foglalta el a szó teljes értelmében, a mennyiben, mint akkori ko- lozsvári a. lelkész két hetenként egyszer ki- ki rándult a községbe és dolgát végezvén, vissza ment Kolozsvárra. Ez az állapot így tartott körülbelül két hónapig. A hívek sejt- tetek valamit, mintha papjuk az állomás végleges elfoglalását ftggyben akarja tar- tani bizonyos Kolozsvárra megindított érdek aktiónak a bevégződéséig. Elég az hozzája, hogy mire a hívek észre vették, hogy úgy jártak papjukkal, mint az oláhok Szt. Pál- lal, ugyanakkor papjuk is kezében tartotta annak az aktiónak a gyümölcsét. A dolog- nak azonban, melynek már eddig is proble- matikus karaktere volt, sem a végleges és hivatalos lemondással, sem az újlag meg- drült görögyalvi papi állomásnak más pap- pal való betöltésével nem szakadt vége, mert a lemondott és végképpen Kolozsvárt maradt pap követelte a görögyalvi egyház hűvölét azon időre is a fizetést, melyet ő csak szin- leg töltött ki, mely idő alatt csak négyszer járt községében még pedig a hívek pénzén fogadott fuvaron.

A követelésből pap és egyház között összettűzés lett, ebből per és a perben az igazgató-tanács a pap javára döntött.

Lahei, hogy az ítélet igazságos, de mi nem nézzük a jogi oldalát, hanem igenis ab- ból a szempontból, mely végtelenül kima- gaslóvá tésszen minden ehhez hasonló dolgot. A dologban ugy lényegénél, mint időszert- ségénél fogva elszomorító jelenséget találunk, egyikét azon veszedelmes jelenségeknek, melyek nem annyira éss, mint erkölcs ellene- nek. Mert a dolognak kimagasló karaktere a pénzkerítés, az egyének harca a közszel és ha tekintetbe vesszük azon súlyosbító körülmé- nyét, hogy egy pap ember állott harcban a különben is hozzá jóindulattal viseltetett hí- vekkel, nem több, mint két havi fizetésért, akkor ennek a papnak a harca, szemben a papi hivatással és méltósággal, az önzőnek anyagiassá harczára stílydott alá.)

Mert a pap ugyanezen idő alatt Ko- lozsvárt is pap volt s mint ilyen ugyanezen idő alatt Kolozsvárt is kapott fizetést, így tehát ha anyagi szempontból nem, de erköl- csileg mily szép lett volna ettől a paptól, ha ezen időre, melyből ő csak négy hivatalos napot töltött ki, ezt is az egyház nem kö- telezett fuvarozásával, az erre az időre járó szegény hívek filléreiből öszegyűlt fizetésről egyszerűen lemond. Ez a körülmény hozta összettűzésbe a papot az erkölcsi szem- ponttal.

Komoly dolog ez nagyon, midőn ko- runk anyagiassá szellemét, a behunytt szemmel járó önzést, a pénz-hajhászás illóay princí- piumát egy pap részéről látjuk képviselvé, holott egy papról az az általános felfogás, hogy ideálisan vértézve van, vezér a realiz- mus ellenében vivandó harcban, mint a tü- relem, az önzetlenség, a szép és jó szerete- tének erőnyében. Gondoljuk el azt a hatást, melyet egy ilyen eset a különben is egy- házilag anyagi nehézségekkel küzdő népre teszen, ki e tekintetben csakis kiváló és ki- magasló példára, vezérre van utalva.

*) Ezen ne tessék csudálkozni, hisz a ref. egyház közgyűlésén az idő nagy részét a püspök bírói jelentése foglalja le. A kolozsvári ev. ref. egyház gyűléseit pedig a püspök jogtalan nyug- díj követelése és szolgálat képtelenségéről szóló jelentések tárgyalása tölti be. A lelki dolgokra kevés gond és idő jut, itt is, ott is. Szerk.

Az őszi és téli idény alkalmából **ezipő- kalap- és fehérnemű** beszerzésére felhívja a n. é. közönség becses figyelmét

Sipos Testvérek

url divatruháza

Belmagyar-utca 3. sz. alatt

hol férfi és fiu kalapok, sapkák, sárczipók, Jäger alsók, kesztyűk, nyakkendő ujdonságok a legelőcsőbb árban kaphatók.

Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

844. 21-10

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár

Ezen tanulság megbotránkoztatást szül: elejti a nép azt az ideát is, mely a nagylelkűség, a türelem, ember szeretet, önzetlenség erényeit magában foglalva egy papi személyben megtestesítve lenni hitt és felveszi a vagyongyűjtés, a kirekesztő önzés, egyénies célok, szóval az önzés anyagi irányát.

Volt községünkben egy pap, ki uszárkodott, egy másik, szintén pap, nem is olyan régen, ki megtette azt, hogy 20 krt vett el azért, hogy a váltóra írta a kiállító és a kezesek nevét. Az ilyen esetek a munka gyűlöletét nem úgy tüntetik fel, mely egyenes és jogos, hanem mint olyant, mely irányt mutat, példát ad minden aron való vagyongyűjtésre.

Mi hatása lehet azután annak, hogy körjegyzőnk, kit csak egy éve választottak meg, mintegy 1000 frtnak az összeharcolásával megszökött.

A nép ebben újabb példát látott nemcsak arra, hogy a vagyongyűjtés egyetlen célja kell hogy legyen az embernek, hanem arra is, hogy ebből a célból nincs oly eszköz, melyet igénybe nem vehetnek, nincs oly mód, melyet fel nem használhatnak.

A felhozott konkrét esetek csak helybeliek, de hány azon ehhez hasonló esetek száma, melyekben egyesek aránytalanul meggazdagodnak a rászédelt népek vagyoni károsítások, vagy erkölcs ellenes uton és indokból. A nép természetesen ez ellen nem tud védekezni, sem szellemi, sem erkölcsi műveltség nem képesíti pozitíójának biztos megvédelmzésére, be kell érnie egy tanulsággal, mely őtet is minden aron való meggazdagodásra ösztönzi, be kell érnie a tapasztalattal, hogy a küzdelemben ő a rövidbebbt húzza mindig.

És akkor ne csodálkozzunk, ha ilyen esetek és tapasztalatok után a nép ravasz és bizalmatlan az őr osztály iránt, ha megengedi magának a lopást, csalást, sőt a rablógylősköszéget is, a bosszút, ne csodálkozzunk, mert nincs jogunk, ha a nép erőtlenségében irigységgel és bosszuválgatással mind a reánk és szociális gondolatokat tépál. A szociálisizmust, sőt az anarkizmust is nem Szabó N. Jánosok, nem a Várkonyiak csinálják. Igen természetes tehát, hogy a szociálisizmust nem erőszakkal kell orvosolni, hanem a felette álló hivatali osztály és másfajta belső purifikálásával, megválogatásával és ha szigorú mégis van szükség, ha a szurony elmaradhatatlan, akkor tessék ezek ellen az urak ellen vezényeltetni a rohamot.

Györgyfalya, 1898. nov. hó.

—e—

Bizony, ideje volna az egyházból kiküszöbölni a börczi spekulációkat, a szállítási és temetkezési, valamint a kulinárgyártási kockázatos vállalatokat. Megkellene szüntetni azt, hogy a püspököt a bivek ne a Ponciere irodájában egy biztosított társaság anyagi előmenetelét érdekében lássák ágitálni, hanem lássák az istennek házában való buzgokodásban előjárni, példát mutatni, buzgokodni és áldozni, a tisztá erkölcsök, a házasszeretet, önfeláldozás és önzetlenség oltárain.

Szerk.

„Apaga Satanas!”

(Bánffy álma.)

Szentgyörgyvári palotába,
Nincs Bánffynak, nincs jó álma,
Nyugalmat nem talál.
Ha elszundit, az ellenfél:
Krieghammer jó, s elébe tér,
Kihez ő deklamál:

„Jó Krieghammer, oh mit tevé!
Hogy kommentált irni merél,
Hogy történt ez, hogyan? ...
Nem féltél, mint Agliardi,
S mint Kálnoky ugy fogsz járni:
Megbukol csufosan!...”

„De fures, hogy kérded ezt,
Hisz tudod, a magyar nemzet
Hozzánk még ma sem nőti;
Sőt a mi több, az esett jól,
Hogy eljött az idő, mikor
Glorifikáltuk őt!...”

A bukástól, oh, nem félek;
Te tarts tüle, mert lásd, téged
Szapáry sorsa vár...
S belélek a nép mondából:
Hogy Hentzi a tulvilágból
Kiesérni haza jár!...”

Szentgyörgyvári palotába,
Nincs Bánffynak, nincs jó álma,
Gyötri láz, izadás;
Ha felébred visszagondol
Rossz álmaira s eképpen szól:
„Apaga satanas!” ...

Krónikás.

Nyílt levél.

Nagyságos Sigmund Dezső urhoz!

Tisztelettel kérem, most csak saját nevemben, miután nyitván már két ízben nyilvánosan, mint bor-ellenőrzéssel hivatalosan megbízottak említve volt, méltóztassák, mint elnök, a bor-ellenőrző bizottságot mielőbb összehívni és köteleességük teljesítésére alkalmat nyújtani.

Kolozsvár, 1898. nov. 25.

Szabó Sámuel,
tanár.

MINDENFÉLE

Kolozsvár, november 25.

— „Móta.” Ez a címe annak a regénynek, melynek közlését lapunk holnapi számában kezdjük el. A regény, mely egy leány történetét írja le vonzóan és lebilincselően, bizonyára kedvelt olvasmánya lesz lapunk olvasóközönségének. A regény az angol irodalom terméke, s rendes fordítónk, A mica ültette át magyarra, kitől megszoktuk, hogy mindig érdekes regényeket választ és fordít le lapunk számára.

— **Tanárok a királynál.** A kolozvári tudomány-egyetem rector magnificus dr. Terner Adolf és négy dekánja Kolozsvári Sándor dr.; Davida Leo dr.; Schneller István dr. és Farkas Gyula dr. tegnap f. h. 24-én megjelent Ő Felségénél, hogy az egyetem alapító oklevelének adományozását megköszönje.

Ő Felsége e küldöttséget kegyesen és atyai jóindulattal fogadta. A rector közönségszavaira azt válaszolta a király, hogy örömmel adta az alapító levelet, annál is inkább, mert reméli, hogy az egyetem a jövőben is mindig méltó lesz a kitüntetésére. Azután a rectorhoz fordulva, ő Felsége az egyetemi hallgatók szorgalma és magaviselete felől tudakozódott s mindegyik dekánt megköszöntésével tündette ki; különösen ő Felsége a Királyhágón inneni részekből is nagyobb számban keresi fel az ifjúság a kolozvári egyetemet és így jobban megismerik a hallgatóság a két tudomány-egyetem között.

Élénk érdeklődéssel kérdezősködött ő Felsége az egyetemi építkezések előrehaladottsága felől is.

— **Az ifjúság.** Soha brutálisabban, gyalázatosabb módon nem bántak el a magyar ifjúsággal, mint most, mikor tüntetnek a magyar ellenzék parlamenti harca mellett és azok ellen, a kik csak a hatalmi érdekeket szolgálják a kikben minden van: csak hazafias érzés nincs. A brutálisok mellett elkeserítették minden hazafi szívét s ennek az elkeseredésnek ad hangot Barth Miklósnak a „Magyarország”-ban írt vezércikke. A cikk valóságos mestermű, a minőt a legnagyobb vezércikkirő is a mint lapunk főszerkesztőjét nevezik — ritkán alkotott. Valóságos rapazódia prózában, mely egészen a fenséges emelkedik. S olyan élénken, szívráhatóan ad hangot annak az elkeseredésnek, a mit a hazafias lelktől ifjúsággal szemből gyakorolt brutális keltet, hogy valósággal könnyekre indítja az embert. Ezért vettük át: hadd olvassa minden hazafi, kinek szíve a hazáért dobog...

— **A Kolozsvári Italmérők mozgalma.** Lapunk hétfői számában már hirt adtunk arról, hogy a kolozvári italmérők közkereseti társaságot akarnak egymás között létesíteni oly célból, hogy a szeszitalmérés illeték szedés-jogot együttesen vegyék alborítóba Kolozsvár városától. A mozgalom gyors tempóban halad a kitűzött cél megvalósítása felé. A múlt vasárnapon megtartott népes értekezlet kelséből Benigni Sámuel nagypáros elnöksége alatt kiküldött 27 tagú bizottság nagy buzgalommal látott a munka után, s pár nap alatt már oda jutott, hogy a szervezeti és alapszabályokat be mutathatta. Az albizottság tegnap este 7 órakor gyűlést tartott, melyen jelentést tett az elnökség a nagy értekezlet óta végzett munkálatokról, s többek közt betérjesztette a társasági alapszabály tervezetét, melyet a bizottság elfogadott, s elhatározta, hogy az italmérési engedéllyel bírókat legközelebből közgyűlésre hívja össze, azon az alapszabályt letárgyalják, s a társaság megalakulása iránt az intézkedéseket fogantatásaitan fogják.

— **Nem kell a jubileum érem.** Szegedről írják: Egyre szaporodik azoknak a száma, a kik már eleve lemondanak ezekről az érmekről. Legutóbb a szegedi tanítótöztület cselekedett így. Szeged 120 tanítója közül ugyanis 114-en írásban bejelentették a hatóságának, hogy a jubileum érmekre nem reflektálnak.

— **Tavaszi — Novemberben.** Hogy nem csak az ideges nők, hanem olykor az idős is szeszélyeskedik az nem egészen új dolog ugyan, de még is említésre méltó az a mikor még a szeszélyeskedésben sem tart mértéket. Tegnap is például már reggel igen enyhé volt a levegő. Délután a nyugati égen sötét felhők kezdtek tornyosolni, s hét óra után olyan derekas zápor eső hullott alá, a mely becsütiére volna akár melyik nyári napnak. Ma kora reggel — már a felleg tábor eloszlott, s a tiszta égről oly hamiskás mosolylyal tünkedett alá a Nap, akár csak a legszebb tavaszi nap reggelén. Maga a levegő színében és ízében egészen a tavasz pompáját juttatta eszünkbe. Csak a

hervadt lombok s a levételen fák tettek tanúság arról, hogy bizony még is csak az ősz utólját éljük, s az a meleg levegő, meg a fényes napugár még nem jelenti tavaszt melynek előjvetelét bizony még nagyon sok borús napot és zivataros időt kell átélünk.

— **Az Erdélyi Irodalmi Társaság** e hó 27-én (vasárnap) d. e. 11 órakor ülést tart a városi ház közgyűlési termében. A tárgysorozat a következő: 1. Gr. Kuun Géza előnk: Megnyitók. 2. De Gerandó Antonina tag. Cyano de Bergerac és az igazi francia eszem. 3. Hegyes Vilmos r. tag: Elbeszélés. 4. Szabolcska Mihály r. tag: Költemény.

— **Az Erzsébet-alap.** Budapestén az orsz. nőegylet az öz. gróf Teleki Sándorné, Erzsébet Sándorné és a Jókai Mór emléke alatt széleskörű akcióit indított egy Erzsébet királyné alap létesítésére. Kolozsvárt a nemes cél érdekében a Jótékony Nőegylet, a Mária Valéria árvaház és az Evang. Nőegylet együttesen fáradoztak, még pedig igen szép sikerrel. A Szász Domokosné emléke alatt fölkért gyűjtő-bizottság már elszámult eljárásról, mely az Erzsébet királyné alapot 833 frt 37 krral gazdagította.

— **A királyné szobra.** A m. kir. miniszterelnök, mint a dícsült Erzsébet királyné emlékének megörökítése érdekében alakított országos b. elnök, ezen bizottságnak f. évi november hó 2-án tartott ülésén hozott határozatához képest felkéri mindazokat a hatóságokat, egyesületeket, hirlapokat, magánosokat stb. a kik a dícsült királyné emléksobrának adományok is gyűjtötték, hogy a már befolyt, de valamely pénz intézetnél gyűmölcsözőtől el nem helyezett adományokat mielőbb, az alírt vagy megszavazott, de még be nem folyt adományokat pedig azok befizetése után szállítják be a legközelebbi kir. adóhivatalba, illetőleg Budapestén a központi állampénztárba, vagy a IX. ker. állampénztárba, a hol azok, mint az emlékszoborra befolyt adományok, külön fognak könyveltetni és a központi állampénztárba beszállítatni.

Felkéri továbbá mindazon hatóságokat, egyesületeket, hirlapokat, magánosokat stb. kik az általuk gyűjtött pénzt valamely pénzintézetnél gyűmölcsözőleg elhelyezték, hogy az esz betét feletti rendelkezésre jogosító okmányok (takarékpénztári könyveke stb.) szintén a kir. adóhivatalokhoz, illetőleg Budapestén a központi állampénztárnak, vagy a IX. ker. állampénztárnak szolgáltatassák be, megjegyezvén, hogy ezek a betétek, az országos bizottság további rendelkezéseig, a gyűmölcsözőtől intézetnél hagyatnak meg.

Végül felkéri a miniszterelnök mindazon pénzintézeteket, a melyeknél ezen gyűjtött pénzeszek elhelyeztetnek, — hogy az erről szóló részletes adatokat — nyilvántulási céljából — közzéjék a m. kir. miniszterelnökséggel. (Budapest, Vár, Szentgyörgy-tér 1.)

Minthogy pedig a m. kir. miniszterelnök ezekkel az intézkedésekkel nem kívánja a további gyűjtéseket megzúntatni, ennél fogva felkéri mindazokat, a kik még gyűjtöttek, hogy a betöltő adományokat, azok gyűmölcsözőtől elhelyezése e-eten pedig a rendelkezésre jogosító okmányokat, a kir. adóhivatalokhoz, illetőleg Budapestén a központi állampénztárba, vagy a IX. ker. állampénztárba juttassák el.

— **Tanárjelölt matiné.** A tanárjelöltek körében megindult örvendatos mozgalomról vettünk tudomást. A tanárjelölt ifjak, kik oly régi óta nem adtak magukról ugyszólván semmiféle életjelt, december hó elején matinéet rendeznek segélygyűlést alapítókéje javára, hogy így saját körükben élénkebb egyleti szellemet hozzanak létre, mind pedig a közönség érdeklődését munkálkodásukra felhívják. A tanárjelöltek segélygyűlése, a mely a matiné rendezését kezébe vette, minden lehető elkövet arra nézve, hogy a rendezendő matiné minél fényesebb legyen, a melyen Székely Irén k. a., a Nemzeti Színház kiváló művésznője, Stephanidez Károly ur, a N. Sz. kitűnő kaméretor, s dr. Márki Sándor ur, egyetemenk legnépszerűbb tanára is szerepelni fognak, a kiknek nevei elegendők a matiné erkölcsi sikeréhez. — Ajánljuk a közönség figyelmébe a fényes sikerrel bíztató matinéet, melynek részletes programját később közzéjeli fogjuk.

— **Az Erdélyi Irod. Társaság** a holnap, szombaton este 8 órakor a „New-York”-szálló külön helyiségében az Erdélyi Kárpát Együlettel együtt társasvacsorát rendez gr. Kuun Géza elnöke tiszteletére. A társas vacsorára a két egylet tagjai és az érdeklődők meghívotnak. Az étkezés étlap szerint lesz.

— **Japán színlapok.** Ma van a „Gésák” japáni tárgy operett bemutatója. Ez alkalomból már napok óta különös színlapok láthatók az utcákon. Ezek ered. ti japáni színlapok, melyek ott készültek a fölkelő nap országában csak a nyomdásfényt adta hozzá kolozvári mesterember. A különös, fantasztikus színlapokat mindenütt nagy érdeklődéssel nézték. Hát még mekkora szenzációt fog kelteni a színpad ma este, hiszen az az operett, a mit ma bemutatnak zenéjével, kosztümével és mindenével együtt ép olyan fantasztikus, exotikus, csodálatos és szokatlan, mint azok a színlapok, a melyek a közönségnek az előadást hirdetik.

— **Pécsi borok a Kórházban.** A kolozvári Kórház orsz. kórház élme-

zője is Pécsről hozatja a borokat s ezzel látja el az orázgató kórház, valamint a klinikák betegeit. Már a nyáron panaszos hangok merültek fel a kórházi roz borok miatt, azonban a panasz sem orvoslást, sem esetleg annak alaptalan volta bebiztosított nem nyert. Az államasutak állomása ezélt hetekkel közölte a kolozvári rendőrséggel azt a kimutatást, melyben ki van tüntetve, hogy az élelmiszor az utóbbi időben is több ezer liter bort hozatott Pécsről. Ugy értesültünk, hogy a rendőrség a bor felvételt még mindaddig nem eszközölte. Miután a betegek borral való ellátása mindenek felett fontos, a humanizmus szempontjából a gyors és szigorú eljárásra kérjük a feleltes hatóságokat.

— **Kolozvári fűszeresek, mint pécsi borárosok.** A kolozvári fűszerkereskedők egy nagy része, közvetlen, vagy közvetett uton a pécsi borigyárosoktól szerzi be palackoz borsait. Kerül nekik adóval, palackozással, literje 25 krba. Árulják úgy nék 50—60 krért Nyereket rajta 100 per centet. Valamivel több a hazná a kolozvári pécsi bormérőknek a mennyiben ezeknek szűkebb az itozéje. A fűszeresek pécsi bora miatt több feljelentés érkezett. Mint halljuk, anyai pécsi pancsolást árulnak Kolozsvárt, hogy az italmérők kétharmad részétől meg kell, hogy vonják az italmérési jogot.

Érdekes összehasonlítás tehető e folyadék mérő fűszeresek és bormérők, valamint az államasutak étkező kocsija között. Az étkező kocsi veszi az erdélyi pincoze egylet-től a tiszta leányka bort 40 krért. Adóval kerül 50 krba. Eladja 80 krért, nyer rajta 60 per centet. Pedig több a rezsije, mint azoknak a kimerőknek, a kik csak házbért s adót fizetnek. S a vendégeknek legalább tiszta bort ad.

— **Pécsi borok Nagyváradon.** Mig a kolozvári rendőrség a múlt hóban kezdte a pécsi borok felvételt s idáig csak mintegy 12 felvételt eszközölt és még legalább ugyan annyi van hátra, addig a nagyvárad rendőrség ezélt 4 nappal kezdte s mint lapunkat értesítik, ott már his is van fejezve a felvétel. Összesen negyven helyről vettek minát és ezeket már fel is küldötték Budapestre az országos vegyvizsgáló bizottságnak. Nagyváradon az egész rendőrség ezzel foglalkozott s a borenőrző bizottság is mind együtt dolgozott a rendőrséggel. Jellemző, hogy Kolozsvárt a borenőrző bizottságnak ez alkalommal sem adtak semmi funkciót. A rendőrség is nagy tartózkodással foglalkozik ezzel az ügygyel. Egy alkaptányt foglalkoztat pihenő óráiban.

Pedig Nagy-Váradon olyan kompikált esetek merültek fel, a miknek a rendőrség és a borenőrző bizottság ügyes taktikával végére járt.

Ez eset a következő:

Egy nagyvárad kereskedő igazán zsenális ügyvezetést stiklit csinált. Magas áron pl. 60 frtért hozott hamisított bort Pécsről, a melyet azonban nem váltott ki vasutnál, következésképpen az lett, hogy a bort a vasutnál elárverezték. Természetesen 18—20 frt szívesen adtak ezért a bort, melyet Pécsről szinleg 60 frtért szállítottak. A tény pedig az, hogy ez a hamisított bor nem került többé 5—6 frtnak. Ily módon tehát remek üzletet csinált az élelmes pécsi kereskedő.

Ilyen esetek történtek itt is de hát ki tördött velük? A rendőrség, mely még a bejelentett esetek után sem jár? Vagy a borenőrzők kik éppen semmit sem csinálnak?

Ma holnap megérjük, hogy a pécsiek Kolozsvárt rendeznek be gyárat, hatósági ellenőrzés mellett.

— **Műborok Seps-Szent-Györgyön.** Seps-Szentgyörgyről írják: Tudvalevő, hogy egy Engel nevű pécsi uraságot, és több pécsi foyadék készítő a kik borigyárosok s az ország összes vidékeit elárasztják tiszta, hamistalan műborokkal rajta csípték a manipulációz s a földművelési miniszter erőlyes vizsgálatot rendelt el a derék úr emberek viselt dolgai felett. Azóta Magyarország minden részéből érkeznek följelentések a pécsi borigyártók ellen s a többek közt kiált, hogy Kolozsvár kincses városa is már évek óta fogyasztja a vegyitont készült zagyvalékokat különféle vignetták alatt. Hogy Seps-Szent-György város a műbor fogyasztók statisztikájában nem épen utolsó helyet foglal el, arról mindenkinél volt és van tudomása, még maguknak a fogyasztóknak is: csak éppen a sepi-s-györgyi rendőrség nem tud ryla semmit. Pedig nagy szolgálatot tenné egy rögtönzött vizsgálattal nálunk is.

— **Elmaradt felolvasás.** Közbe jött akadályok miatt szombaton f. hó 26-áról elmaradt felolvasás. A Mária Dorothea Ágy. elnöksége.

— **Fölhívjuk a rendőrség figyelmét** azon visszáss állapotok megszűntetésére: hogy csináljon his rendet a fát hozó falusi fuvarosok közt. 8—10 szekér is úgy jön egymásután, hogy a gyalog közlekedés egy-egy átjárónál percekig fönn akad e miatt. Ne engedje a könn álló rendő 2—5 szekérnél többet egymásután jönni szorosan.

— **A lopások** napi renden vannak első szén utózában. A Csiky Viktor telkén, egy ott lakó asszonynak rég hizott tyukját emelték az éjjel ki a zárt ketréből. — A szemeszad udvaron még furább esetre érkedtek a lakók: az utóza ajtó nem volt sehol, elvitték az ugy látszik nagyon is fázó tolvajok.

— **Tűzvész Kolozsvárt.** Tegnap d. n. 4 órakor tűz ütött ki Kolozsvárt a belmagyar utcában az unitárius templommal szemben Losonezy pékmester házában. A tűz az udvaron lévő istálló padláján keletkezett.

Az ott levő takarmány készlet gyult meg a miatt, mert a padláján a déle-öt cigáregel-táza járt egy szolga. A kigyult takarmány eloltására csakhamar megjelentek a tűzoltók, kik két vizugárra szerelve olyan szépen dolgoztak, hogy egy negyedóra alatt elvitt fojta a tűz s a padláján még első deszkázata sem égett meg. A szélcsendnek s a tűzoltók buzgoságának köszönhető, hogy a szomszédok semmi kárt nem szenvedtek.

— **Meghívó.** A Szent-Imre önképző kör folyó hó 27-én vasárnap délután 2 órakor a semminárium nagy termében szervezkedő közgyűlést tart, melyre az érdeklődők meghívotnak. Kolozsvárt, 1898. évi november hó 25-én dr. Székely György s. k.

— **A vörös kereszt egylet.** Kolozsvár városi választmányának azon tagjai, kik „Erzsébet királyné”-gy alapítvány”-ra aláírású íveket tartanak, felkértek, sziveskedjenek a begyűlt pézsekét időről időre egyt. pénztárnok dr. Czikmántori Ottó ügyr. úrhoz beküldeni, az aláírási íveket azonban tovább gyűjtés végett megtartani. Kolozsvárt, 1898 november 23. Az elnökség.

— **Udvari fényképészek.** A király ő Felsége e hó 12-én kelt legfelsőbb elhatározásával a kolozvári Dunky fiúvéré fényképészeknek a „cs. és k. udvari fényképészek” címét adományozta. Örömmel adunk erről hírt, a Dunky fiúvéré buzgalommal, kiváló tehetséggel s igazi művészzel dolgozott a magyar fényképezet előlétén. Ezzel hírt e dicsősséget szereztek Kolozsvárnak a külföldi kiállításra is.

— **Eljegyzés.** Pozsár Pompejus boói h. közjegyző folyó hó 19-én eljegyezte Kálmán László bonezhidai bírtokos leányát, Erzsikét.

— **Megölték Balázs majort** a székelyek ezélt 50 esztendővel, mert áruláson érték. Történt ez a dolog Seps-Szent-Györgyön, a hol gyülekezének a hazafiak, hogy szűlt földjüket védjék. A gyűlés e Balázs-major halála november 28-án történt. — Két nappal később, november 30-án, Gábor Áron első ágyúját vizsi a harcstérre. Vajjon a székelyek érdemesnek tartják-e a nagydíkot e két kimagasló eseménynek 50. évi évfordulóját megünnepelni? Ez attól függ, hogy a választási visszaélések és vesztegetések által megviselt székely földön, ez idő szerint, kik vannak többségben, a Gábor Áronok-e, vagy pedig a Balázs majork?

— **Az ifjúság büntetettel.** Wlassics miniszter és a rendőrség között véleménykülönbség merült fel. A rendőrség a múlt éjjel a ma körülbelül 2000 forint erejéig megbüntetett százánál több fiatal embert — kihágás enien. Wlassics miniszter pedig, mikor ma a Háiban többet felkérték, hogy védje meg az egyetemnek autonómiáját, azt válaszolta:

— Nem tehetek semmit, a mig az ifjúság bünteteket követ el.

A mi tehát a rendőrség szemében csak kihágás, az Wlassics szerint büntetett. Hát akkor minek nevezd? azt, a mit például azok a szabadelvi képviselők cselekedtek, a kik az egyházipolitikai harcok idején a főrendiház lépcsőjén és a város utcáin nyíltan inzultáltak és lekötöpték a főrendiház világi és főpapi tagjait, anélkül, hogy a rendőrség üldözze volna őket?

— **Oriási szálloda égés.** San-Francisco-ból táírozzák: A Balduin-szálloda ma éjjel leégett. A kárt egy millió dollár becsült. A szálloda égése alkalmával a vendégek közül sokan kiugrottak az ablakon és megsérültek. Számosan közülük a kórházba szállítottak. A szálloda egyik vendége már belehalt seibe. A szálloda több alkalmazottja valószínűleg a lángokban lelte halálát. A szálloda tözomszedságában épült Balduin-színház szintén elmesztették a lángok.

Egyleti élet.

A Teke társadalom holnap, szombaton, este 6 órakor kezd meg rendes téli estélyeit a New-York szálló külön földszinti termében. Kérnek a T. T. tagjai ezen estén minél számosabban és gyakrabban megemliteni.

— **Az Erdélyi Múzeum-Egylet** orvos-természettudományi szakosztályának f. 1898 évi november hó 26 napján 5 órakor az egyetem ásványtani intézet beltordá-utcai helyiségében természettudományi szakülést tart.

Tárgyai: 1. Mollász József. Dóvabogár világa. Bemutatta Apáthy István dr. 2. Apáthy István dr. Az idegek vezet eleminek változásai embriókoronul. Előleges közlemény microscopiumi készítmények bemutatásával. 3. Bournáz János. A Tschornaus-féle roefficiens egy érdekes tulajdonságáról. 4. Szádeczky Gyula dr. Ásványtani közlemények. 5. Istvánffy Gyula dr. 1. Az erdéli nyek. 2. Clusius codex bemutatása. 3. Juan Daniel Annisits Paragnayban élő hazánk fia levelének a bemutatása.

IRODALOM.

Ujzeneművek. Rózsavölgyi és társa czégnél Kéry Gyulától az ismert nevű dalköltőtől ismét három új dal jelent meg. A dalkedvelő közönség kétségkívül épp oly rokonszenvvel fogja fogadni Kérynek ez újabb három dalát, mint a többiekét, melyeket ország-zerte adták a dalolnak. A három új dal közül

